

Jens Peter Jensen (V):

Venstre kan ikke medvirke til at fremme det foreliggende beslutningsforslag, og jeg kan ganske henholde mig til ministerens bemærkninger. Jeg vil føje til, at jeg synes, det er ejendommeligt, at man kommer med det forslag på et tidspunkt, hvor det netop har vist sig i praksis, at den gældende lovgivning kan fungere således, at formålet, nemlig at undgå arbejdsstridigheder, er blevet opfyldt.

Vi må afvise forslaget.

Estrup (RV):

Som ved tidligere lejligheder kan jeg på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi heller ikke kan medvirke, men jeg synes, der er grund til at føje et par kommentarer til. SF fremstiller i bemærkningerne meningen med forslaget som et spørgsmål om demokrati på arbejdsmarkedet, og jeg vil bede SFs ordfører om at overveje lidt, hvordan man egentlig mener, man fremmer demokratiet på arbejdsmarkedet, om det er gennem lovgivningsinitiativer, for hvis det var SFs almindelige holdning, tror jeg, der er nogle debatter, der ville forme sig anderledes herinde; jeg mindes bl.a. en debat om støttebidrag til politiske partier, hvor SF ikke var til at få i tale.

Men sagen er, at der er andet og mere i spørgsmålet om en forligsmandslov; der er nemlig også er et samfundshensyn. Hvis man kunne sige, at dette alene var et spørgsmål om foreningsdemokrati, kunne man selvfølgelig overveje at sige, at parterne selv må finde ud af det. Men der er også et hensyn til samfundet, og det er efter Det Radikale Venstres mening en af grundene til, at man har en sådan lov.

Dernæst synes jeg, man skal tænke på, hvordan de afstemningsregler, som gælder i øjeblikket, og som kom til i 1970, blev til. De blev nemlig til på initiativ af arbejdsmarkedets parter og ikke på Folketingets initiativ. Jeg vil gerne her citere fra det lovforslag, som i sin tid førte til indførelsen af 35 pct.s reglen. Der står i bemærkningerne:

»Den 2. oktober 1970 blev der mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark indgået en aftale om forhandlingsregler (aftrykt som bilag 2 til lovforslaget). I disse regler er det bl.a. fastsat, at der til forkastelse af et af forligsmanden stillet mæglingsforslag kræves, at over halv-

delen af de afgivne stemmer er nejstemmer, og at disse nejstemmer udgør mindst 35 pct. af samtlige stemmeberettigede.

Da gennemførelsen af denne bestemmelse må forudsætte en ændring af loven om mægling i arbejdsstridigheder, har de to hovedorganisationer i fællesskab rettet henvendelse til Arbejdsministeriet med anmodning om, at lovforslag med et sådant sigte fremsættes i Folketinget.«

Jeg vil gerne spørge SF, om man har tænkt sig at fravige den holdning, altså om det er et brud med den hidtidige tradition på dette område.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan heller ikke tilslutte sig dette forslag. Jeg har også set lidt i bemærkningerne, hvor der står:

»Efter SFs mening er den 50 år gamle lov ikke i overensstemmelse med den demokratiopfattelse af arbejdsmarkedet, som er kommet til udtryk i de senere års debat i såvel offentligheden som Folketinget.«

Jeg er ikke rigtig klar over, hvad det er for en demokratiopfattelse, SF her gør sig til talsmand for. Det, at arbejdsmarkedets parter aftaler løn- og arbejdsvilkår osv., og at der er en forligsmandsinstitution, er det så skrækkelig udemokratisk, eller er det en særlig ny demokratiopfattelse? Det ville være meget interessant at høre, hvilke tanker man måtte have gjort sig.

Men ellers er jeg meget enig i bl.a. det, der blev sagt fra Socialdemokratiets side. Jeg har lige med interesse bemærket, hvordan Socialdemokratiet og SF håndterer denne sag.

Dohrmann (FP):

Ved at læse forslaget fra SF og kæde det lidt sammen med de nylig overståede overenskomstforhandlinger kunne man godt få en lille mistanke om, at SF måske politisk er interesseret i så mange konflikter som muligt.

Vi mener, at vores samfund i dag er så kompliceret, at sådan noget som sammenkædning af mæglingsforslagene faktisk i dag er nødvendigt, bl.a. fordi meget små grupper på grund af udviklingen i dag faktisk er i stand til at lamme hele samfundet. Hvis store grupper på arbejdsmarkedet indgår en overenskomst, kan det vel heller ikke være rigtigt og rimeligt, at der kan sidde nogle meget